

La vista és la que treballa

Al nostre número 0 consta una errada que considerem molt interessant remarcar-la, posat que la repetim constantment, tant en la nostra parla com en la nostra escriptura. En una notícia figurava l'expressió «apretada programació d'actes».

I encara que s'ha dit i repetit milers de vegades que *en català no s'apreta res*, es veu que tots plegats ens resistim estoïcament a exiliar definitivament el verb *apretar* i les seves formes verbals del nostre vocabulari. I l'utilitzem pels descoberts, sense posar-hi gens de cura. I això que, en català, tenim, per sort, una munició sensorial de verbs per tal de substituir ben adequadament el verb castellà *apretar*.

És per això que, avui, volem recordar que, en català:

les portes, *s'empenyen* o *es pitgen*;
les dents, *s'estrenyen* o *es serren*;
les mans i els cinturons (alguns puristes assenyalen que caldria dir només cinyells), *s'estrenyen*;

els botons, *es premen*;

eis acceleradors, *es pitgen*;

els cargols, *es collen*;

la llana del matalàs, *s'atapeeix* o *es pitja*;

el pas, *s'apressa* o *s'acuita*;

el sol, *pica*;

la feina, *apressa*;

el fred, *és viu*;

la calor, *es fa sentir*;

la gana, *empeny*;

la frase *el coll m'apreta*, la substituïrem per *el coll em ve estret* o *bé em tiba*; la *d'anar apretat al tramvia* o *bé a l'autobús*, per *anar estret* o *atapeït*;

en lloc d'*apreta!*, direm *fort!*, *tiba!*, *encara més!*;

i en comptes de dir *no apreteu*, direm *no empenyeu*.

La dita, tan estesa, de *trobar-se en un aprieto* o *apuro*, cal que la substituïm per *trobar-se en un destret*, *en un mal pas*, *passar angúnies* o *trifulgues*, etc.

Finalment, remarcarem que també podem utilitzar, segons els sentit que vulguem donar a la frase, en lloc d'*apretar*, els sinònims de: *comprimir*, *premsar*, *estrebàr*, *instar*, *ataconar*, *urgir*, *ajustar*, *estampir*, *garrotar*, *estrangular*, *encongir*, *abraonar*, *oprimir*, *fonyar*, *pinçar*, etc.

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció

R. M. C.

El Comerç s'organitza

La Unió de Botiguers de Granollers, ja és un fet, les grans àrees de venda, les grans societats anònimes i les grans multinacionals, posades a fer de botiguers, han portat els botiguers de Catalunya a unir-se, si poc temps enrera estaven a «matar», ara veiem com la necessitat obliga i s'intentarà allò que se'n diu, la unió fa la força.

Perquè es fes realitat aquesta Unió, estava convocada, pel passat dimarts dia dotze, Assemblea de Botiguers al Cinema Majèstic, a les deu del vespre.

Juntament amb un bon nombre de botiguers, estàvem a l'hora en punt, al vestibul del cinema, deu minuts d'espera, que els passàrem bé, amb salutacions i també comentaris irònics sobre l'obligada espera, finalment arribaren els qui ens havien convocat, penjaren quatre cartells, i ens obriren la porta. Unió de Botiguers de Catalunya, editat en forma de diari, en català, menys els anuncis, no tots, i els estatuts de l'UBC també en castellà, es veu que les lleis dels botiguers catalans, han de ser en castellà, a destacar un anunci, el d'un Banc, que per dir-ho d'alguna manera direm que és el Banc col·laborador de les Unions de Botiguers. Aquest anunci, escrit en català, amb molt poques paraules, molt clares, i moltes faltes ortogràfiques, tal vegada aquesta sigui l'aplicació als «estatuts».

També ens donaren més papers, un de sol·licitud d'admissió a la UBG, una enquesta per complimentar i una tarja pel control de l'assistència.

Al punt de dos quarts d'onze varen començar. L'assistència, es pot xifrar pels volts de quatre-cents assistents, vuit dels quals, pujaren dalt de l'escenari, amb aire decidit, amb aire jove, més amb aire d'executiu que de botiguer. Ja els anirem presentant.

Fa de secretari en Francesc Bellavista, que obrí l'acte amb la lectura de l'ordre del dia, passant a continuació la paraula a n'Antoni Duran, el de la joieria, qui com a President de la Comissió Gestora, efectuà la presentació de la UBG. En començar, estava un tant indecís, quelcom nerviós, però s'anà vincent sobretot en el problema que poden representar les grans àrees de venda superant fins arribar a un to de fermesa molt encomiable. Resultà molt conpromogudes per les multinacionals, de les quals ens hem de guardar, francament. Deixà una immillorable impressió.

A continuació, actuà en Santiago Pagè, cap de serveis de l'Assessoria del Comerç Interior de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, malgrat el seu títol i la seva facilitat de paraula, no digué gairabé res més que el que ja havia dit en Duran anteriorment, parlà mig amb plà de conferenciant, i l'altre mig era a tó de miting. Ja dic que rès de nou afegí al tema.

Segueix n'Enric Serras, President de la Unió de Botiguers de Catalunya, qui amb paraula mesurada, tranquil·la, sense amaneraments, exposà la necessitat d'unió dins l'UBC, en forma de Confederació, per tal de ser interlocutor vàlid davant la Generalitat i l'Administració, així com aconseguir un servei d'assessorament, butlletí, etc.

Fins acabar aquest punt, tot havia estat un monòleg, el públic no havia obert boca. Hom tenia l'esperança que el punt següent, animaria la reunió, però li vingué just. Els Estatuts, havien estat exhibits i anunciada la seva exposició. La taula demanà per abreujar la seva aprovació sense llegir-los. Sorgiren algunes objeccions, ja que pràcticament la totalitat dels assistents, els desconeixien totalment. La taula assegurà la seva honestat, ja que eren idèntics a tots els de les altres Unions de Botiguers, amb un lleuger canvi introduït per l'advocat Canal, també botiguer granollerí, consistent en l'addició d'una Junta Consultiva. Fet que millorava sensiblement els Estatuts. Es digueren quatre cosetes més, d'aquelles que es diuen, es pensen i que difícilment es fan (com per exemple, que es poden canviar) i s'aprovaren els Estatuts de l'UBG per aclamació.

Aquesta aprovació, va fer que es passés a la proclamació de la Junta Rectora. Realment, no hi podia haver sorpresa, els qui formaven la Junta Gestora, passen a formar la primera Junta de la UBG. No es presentà altre candidatura, ni s'oposà cap objecció. També quedà nomenada la Junta Consultiva, a la qual, es digué, s'hi pot integrar tot aquell que ho desitgi. Nova aclamació.

Seguim l'Assemblea, ara toca el torn als tècnics, Monsieur Patrick Ferrey director de «Publimer» de París, i en Ramon Guàrdia de «Publirect» de Bar-

segueix a la pàg. següent

PlaçaGran
Publicació
Granollerina

Anuncieu-hi!